

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ

فرمان بعثت پیامبر با اسم رب آغاز شده است

اما اسم رب چیست؟

اصل تربیت انسانی یعنی کنار زدن نواقص و حدود برای ظهور کمال انسانی است.

ما، در عالم ذر شهود ربوبیت کرده ایم. عالم ذر، عالم حضور اسماء الهی و ربوبیت در جان تک تک بنی آدم از آغاز آفرینش تا قیامت است.

اما ظهور آن به بهره برداری و شناخت و انتخاب انسان در دنیا بستگی دارد.

وقتی به ناسوت آمدیم تا وجودمان را با اختیار به ظهور و تعیین برسانیم، اسم رب نیز آمد تا ما را در جسم و روح ربوبیت کند.

در هستی همه چیز اسم رب خود را به نحوه غریزی یافته، انسان نیز در بُعد جسمی رب خود را یافته، اما در بعد وجودی به اختیار او بستگی دارد.

اسماء الهی علی الاتصال بر وجود انسان وارد می شود اما این انسان است که در مواجهه با این اسماء چگونه رفتار کند. حق تعالی دائم برای ربوبیت انسان او را با اسماء جلال و جمال می آزماید و این نفس "بلی" گو در قالب ماده آمده است تا مسیر ظهور این قابلیت را به اختیار و انتخاب خود طی کند.

انسان الهی نه انجا که با از دست دادن ها و فقدان ها (اسم جلال الهی) غمگین و ناامید میشود و نه با اسما جلال الهی مشعوف و مغرور.

او همه اسماء را عین یکدیگر میداند و در هر میدان به دنبال وظیفه الهی و انتخاب احسن است .
سنت خداوند اختیار دادن به انسان است.

ربوبیت یک توجه خاص و مستمر است و حق تعالی از قبل شرایط درونی (وجود، اسما، فطرت، عقل) و شرایط بیرونی (انبیا، کتب اسمانی، طبیعت و...) را قرار داده تا انسان به کمال برسد

بعثت نیز برای این است که ما را با اسم رب همراه کند لذا اسم رب به میان میاید ان هم رب پیغمبر.

اگر رب او را پیدا کنیم رب خود را یافته ایم چون راه رسیدن به خدا حتما از انسان کامل میگذرد او راه را برایمان روشن و هموار میکند

محور اصلی ربوبیت کرامت است

اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ

تربیت در مسیر اصلی کرامت انسانی است

هر عملی از انسان که به سوی حق و رب پیغمبر(ص) جهت دار نباشد بر اساس هوای نفس بوده و حس استغنا در انسان ایجاد میکند و باعث طغیان او میشود

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيْطَغَى

امام خمینی(ره) در تبیین اسم رب می فرماید: "قرائت که شروع شد با اسم رب شروع شد، علم با اسم رب، قرائت با اسم

رب، دیدن با اسم رب، شنیدن با اسم رب، گفتن با اسم رب، درس خواند با اسم رب، همه چیز با اسم رب عالم با اسم رب شروع شده و با اسم رب ختم شده است."

حرکت با رب یعنی هف هر یک از مظاهر ناسوتی را به لحاظ حق و خالق بشناسیم و آنها را در راستای این هدف جهت دهیم. باید بچشمیم که هر چه هست از ظهور حق است پس مراتب ظهور حق باشیم.

در تمام مظاهر خلقی رب خود را بخوانیم قرار نیست که آنها را کنار بگذاریم بلکه در کثرات وحدت را بیابیم و بدانیم "یکی هست و هیچ نیست جز او" وحده لا اله الا هو"

والسلام